

hogy német, s gondolkodásában mégis annyira az, hogy tagadhatatlan. Mi nem akartunk mélyebben foglalkozni ezzel, mert nem is kell, hogy itt és most Szegeden bennünket Heideggerből ez érdekeljen.

Gy. Z.: A vita során volt egy érdekes megjegyzésed Heidegger és Lukács ideológiai kapcsolatáról.

V. M.: Igen, én ezt meg is írtam. Arról van ugyanis szó — és ezt mint Lukács-tanítvány mondom, aki az „öreget” máig el nem múlóan szereti és tiszteli —, hogy pontosan tudom: *ő egész filozófiáját feláldozta egy totalitáriánus mozgalom oltárán, amit Heidegger nem tett meg.* Heidegger bizonyos pillanatokban, helyesebben szólva: volt egy olyan pillanat, amikor úgy érezte, hogy ez a mozgalom egy olyan irányba tudja elmozdítani a szellemiséget, ahogyan ő elképzelte (megjegyzem: világtól elvonult ember volt), s amikor rájött, hogy nem, otthagya az egészet. Nevetséges azt állítani, hogy náci volt!

Gy. Z.: Végül már csak egy dolog érdekelne: lesz-e ennek a konferenciának folytatása? Fogjátok-e az itt elhangzott anyagokat publikálni?

K. É.: Szeretnénk egy emlékkönyvet összeállítani, de hogy lesz-e? Nem egészen rajtunk múlik...

V. M.: Pénzkérdés! S ha úgy tetszik, a felszólítás elhangzott.

Gy. Z.: Akkor itt fejezzük be.

BELICZAY MÁRIA GRAFIKÁJA